

на нападналъ на два спартански града, отъ дѣто изнесълъ богаты корысти.

2.

Единъ пътъ Аристоменъ са научилъ, че лакедемонски жени щѣли да са съберѣтъ на праздникъ въ едно мѣсто, дѣто са намѣрвало светилище то на Церера. Той съ другари тѣ си нападналъ на туй мѣсто за да уведе тѣзи жени. Но тѣ силно са забранили: по много то отъ Мессенцы тѣ были изранены съ жертвенны тѣ ножѣве и въртела; а Аристомена обиколили съ запалены главни и го зели живъ въ плѣнъ. Но жрица та Архидамія освободила плѣнника, а на свои тѣ рассказала, че ужъ той прегорилъ вѣжбя та и побѣгналъ. Авъ сѣща та ноцъ Аристоменъ са скрылъ въ Мессенія.

На третья та година на война та, Мессенцы тѣ претърпѣли страшно поразяванье при *Мегалосафросъ* (което значи „голѣмъ трапъ“). Аристократъ, царь тѣ на съюзны тѣ Аркадцы съ Мессенцы тѣ, подкупенъ отъ Лакедемоняны тѣ, отстъпилъ съ войска та си при само то начало на сраженіе то. Чрезъ туй Мессенцы тѣ са разстроили, а Лакедемоняны тѣ спечелили побѣда та и избили много Мессенцы.

Подиръ туй сраженіе Аристоменъ събралъ останѣлы тѣ Мессенцы и са удалилъ съ тѣхъ въ планенска та крѣпость *Еира*. Лакедемоняны тѣ обсаждали тѣзи крѣпость цѣлы единадесетъ години. Аристоменъ правялъ отъ тамъ нападенія на Лаконія и стигвалъ доро въ вѣтрешность та на страна та. Единъ пътъ той налѣтѣлъ на една лакедемонска дружина. Аристоменъ получилъ нѣколко раны, но сѣ са забранялъ, — най подиръ камькъ го сполучилъ въ глава та, притъмнѣло му въ очи тѣ и той падналъ омаянъ. Скупомъ са хвърлили на него Лакедемоняны тѣ и го плѣнили живъ; заедно съ него паднахли въ плѣнъ около петъдесетъ неговы сподвижницы. Лакедемоняны тѣ отсѣдили да ги хвърлятъ сички тѣ въ тѣй називаемы тѣ *Кеады*, пропасть,